

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΕΚΠΟΝΗΘΕΙΣΑ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

ΥΠΟ ΤΗΣ

ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ

ΕΝ ΕΤΕΙ 1883

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1888

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

§ 61. Ἡ ἕκτασις τοῦ ἤχου τούτου ἐν τῷ συντόμῳ στιχηραρικῷ μέλει δὲν υπερβαίνει τὸν Κε ἐν ἀναβάσει, οὔτε τὸν Ζω ἐν καταβάσει. Ὄταν ἕμως υπερβῇ τὰ ἔρια ταῦτα εἴτε ἐπὶ τὸ βαρὺ, εἴτε ἐπὶ τὸ ὀξύ, τότε σημειοῦται διὰ τῶν καταλλήλων φθορῶν. Τοῦ δὲ ἀργοῦ Στιχηρατικοῦ μέλους ἡ ἕκτασις εἶναι δύο ὁμοίων πενταχόρδων λαμβανομένης βάσεως τοῦ Κε ὡς Πα. Ἐν δὲ τῷ ἀργῷ Εἰρμολογικῷ μέλει, ἐπὶ τὸ ὀξύ μὲν φθάνει μέχρι τῆς ὀκταφωνίας τῆς βάσεως αὐτοῦ, ἐπὶ τὸ βαρὺ δὲ μέχρι τῆς τετάρτης.

§ 62. Καταλήξεις εἰς μὲν τὸ Στιχηραρικὸν μέλος γίνονται ἀτελεῖς μὲν εἰς τὸν Πα Γα καὶ Δι, ἐν τῷ Παπαδικῷ καὶ εἰς τὸν Κε, ἐντελεῖς δὲ καὶ τελικαὶ εἰς τὴν βᾶσιν.

Εἰς δὲ τὸ Εἰρμολογικὸν ἀτελεῖς μὲν εἰς τὸν Δι, ἐντελεῖς δὲ καὶ τελικαὶ εἰς τὸν Πα. Εἰς δὲ τὸ Παπαδικὸν ἐντελεῖς μὲν εἰς τὸν Πα Δι καὶ Κε, τελικαὶ δὲ εἰς τὴν βᾶσιν του.

(Ὅτε ἐν τέλει τὰ ἀπικλήματα αὐτοῦ).

§ 63. Φθοραὶ τοῦ ἤχου τούτου εἰσὶν αἱ ἐφεξῆς δύο ρ δ . Ὁ φθόγγος ἐφ' οὗ ἤθελε τεθῆ τὸ πρῶτον τῶν σημείων τούτων γίνεται Πα, καὶ λαμβάνεται ὡς βᾶσις διατονικοῦ πενταχόρδου, ὃ δὲ φθόγγος ἐφ' οὗ τίθεται τὸ δεύτερον γίνεται Κε καὶ λαμβάνεται ὡς ἄκρον πενταχόρδου.

Ἦχος Β'.

§ 64. Ὁ Β' ἦχος ἀνήκων εἰς τὸ χρωματικὸν γένος βᾶσιν ἔχει τὸν Δι διὰ τε τὸ Στιχηραρικὸν καὶ Παπαδικόν.

ένίοτε δὲ λαμβάνει τὸν Βου καὶ σπανιώτατα τὸν Νη, κατὰ μετάθεσιν τῆς τονικῆς βάσεως.

§ 65. Ἡ κλίμαξ τοῦ ἤχου τούτου περιέχει τὰ ἐξῆς τονιαῖα διχοστήματα, Νη—Πα=4, Πα—Βου=7, Βου—Γα=4, Γα—Δι=6, Δι—Κε=4, Κε—Ζω=7, Ζω—Νη=4.

§ 66. Ἀρκτική μαρτυρία αὐτοῦ ἐστὶν ἡ ἐξῆς $\overline{\text{---}}$.

§ 67. Δεσπόζοντας φθόγγους ἔχει τοὺς ἐξῆς Βου, Δι, καὶ σπανίως τὸν κάτω Νη, ὡς καὶ τὸν ὑψηλὸν Ζω. Εἰς δὲ τὸ Εἰρμολογικὸν ἔχει τοὺς Πα καὶ Δι¹.

✓ § 68. Ὁ Γα ἐν ἀναβάσει ὑπόκειται εἰς ἔλξιν ἐπὶ τὸ ὄξυ δύο τμημάτων, πλησιάζων πρὸς τὸν Δι, ἐν καταβάσει δὲ πλησιάζων πρὸς τὸν Βου· ἐπανέρχεται εἰς τὴν φυσικὴν του θέσιν. ✓

§ 69. Ἡ ἔκτασις τοῦ ἤχου τούτου ἐστὶν ἀπὸ τοῦ Νη μέχρι τοῦ ὑψηλοῦ Νη, ένίοτε δὲ φθάνει μέχρι τοῦ ἐπάνω Βου.

§ 70. Καταλήξεις ἀτελεῖς μὲν ποιεῖ εἰς τὸν Βου, Δι, καὶ σπανίως εἰς τὸν κάτω Νη, ὡς καὶ εἰς τὸν ὑψηλὸν Ζω. Εἰς δὲ τὸ εἰρμολογικὸν ἀτελεῖς μὲν εἰς τοὺς Πα, Δι, έντελεῖς δὲ καὶ τελικὰς εἰς τὸν Πα¹.

(Ἴδε ἐν τέλει τὰ ἀπηχήματα αὐτοῦ).

§ 71. Τὰ φθोरικὰ σημεῖα τοῦ ἤχου τούτου εἰσὶ τὰ ἐξῆς δύο $\ominus \sigma$

Ὁ φθόγγος ἐφ' οὗ ἤθελε τεθῆ τὸ πρῶτον τῶν σημείων τούτων γίνεται Δι καὶ λαμβάνεται ὡς βάσις χρωματικοῦ τετραχόρδου. Ὁ δὲ φθόγγος ἐφ' οὗ τίθεται τὸ

1. Τὸ Εἰρμολογικὸν μέλος τοῦ Β' ἤχου εἶναι πλ. τοῦ Β', καὶ τ' ἀνάπαλιν τὸ Εἰρμολογικὸν τοῦ πλ. Β' εἶναι Β'.